

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Tomus ...**

Lugduni, 1652-1663

Caput 28. Circa Impedimentum Ordinis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80577)

346
Id licite po-
teſt.

Licite id proculdubio poteſt. Quia nullo iure interdicatur infideli ad aliud matrimonium traſitus, diſſoluto ſemel fidelis matrimonio. Nō enim humano Eccleſiaſtico, cū Eccleſia in infideles iuriſdictione careat: ius vero ſeculare nullibi reperitur. Nec ius diuinū naturale id infidelibus prohibet; quia & ſi peccarit violās ius diuinum naturale legis prioris matrimonij, qua aſtringebatur ſequi priorem coniugem ad fidem conuerſum: at priori illo matrimonio penitus diſſoluto, nulla lex diuina naturalis prioris matrimonij, quod iam nihil eſt, ſuperſteſt, qua hic infidelis ab alio matrimonio arceatur. Nec aliud ius diuinum reperitur, nec i^a contrariæ ſententiæ patronis adducitur. Ita Sanchez lib. 7. dub. 27. numer. 6. Henriquez lib. 1. cap. 8. num. 5. Durand. in 4. diſt. 39. queſt. 2. numer. 25. Ledel. 2. part. 1. queſtion. 6. artic. 5. Bonac. queſt. 1. de imped. v. n. 7. n. 7. Luiſ de Torres, Onand. Cero- la, Vigner. & Candid. quos reſert, ac ſequitur Leand. in 9. d. 15. qu. 20.

347
Cum hiſ opi-
nor.

Quando coniux conuerſus prius diſſoluit matrimonium, non ſolum valide, ſed & licite poteſt infidelis alias nuptias inire. Quia mor- tuo coniuge ad fidem conuerſo, nullus negaret, licere infideli, ad aliud matrimonium migrare, non obſtante peccato, quod in legem prioris matrimonij admixit, ſimiliter ergo id licebit, poſtquam fidelis ad alias nuptias, vel ad profeſ- ſionem tranſiit. Quia æque in hiſ caſibus prius matrimonium diſſoluitur, ac coniugis obitu.

CAPVT XXVIII.

Ordo.

Circæ Impedimentum Ordinis.

Carminum ordine hic de Impedi- mento bis agendum erat, ſed quia latè de vi, ac metu lib. 25. cap. 16. vbi De matrimonio coaſto diſſe- ruimus, ad impedimentum Ordinis procedamus.

DVBIUM LXXIX.

An Ordo Sacer dirimat matrimonium iure naturali diuino.

348
Iure naturali
diuino diri-
mit.

IURE naturali diuino dirimit. Quia in Ordine Sacro eſt tradi- tio ſicut in profeſſione: cum igitur votum profeſſionis dirimat iure natura, eo quod in illo traditio re- peritur, eodē iure dirimet ordo. Sic Maior. in 4. diſt. 24. q. 2. Celata diſt. 37. q. 1. Torrebl. l. 2. pra- ctic. c. 15. ſect. 1. n. 26. citans Vualdenſ. 10. 2. de Sa- cram. cap. 128. Et dicunt eſſe probabilem hanc ſententiam Baſol. in 4. diſt. 37. queſt. vnic. art. 1. & Nicol. de Nyſa ad 4. ſent. tract. 6. part. 3. de ma- trimon. queſt. 7. Alij exiſtimant, Ordinem Sacrum

vt Ordo Sacer eſt non habere ex natura ſua, & iure naturali diuino dirimere con- tractum matrimonij ſubſequentem, quod non habeat eo iure annexam ſibi conti- nentiam: at ratione voti ſolemniſ annexit id efficere iure naturali, & diuino. Quia licet per accidens, & ex ſtatu ſolo Eccleſiæ anne- xum ſit id votum ſolemne Ordini Sacro: at ſup- poſita annexione, habebit iure natura dirimere matrimonium, qui eſt voti ſolemniſ effectus. Sic Richar. in 4. diſt. 17. Rayner. part. 1. ſum. ri- tul. de matrim. cap. 25. Petr. de Soto l. 5. de matrim. Valent. part. 4. dub. 10. queſtion. 5. pun. 3.

Non dirimit iure naturali diuino, ſed ſolum iure Eccleſiaſtico: Eccleſia enim inhabiles red- didit ad matrimonium Sacris initiatos, ſicut conſanguineos in ſecundo & vterioſibus gra- dibus viſque ad quartum. Quia hoc votum non eſt per ſe, & ex natura ſua ſolemne, ſed per acci- dens: non ergo dirimet matrimonium iure na- turali diuino inſtar voti ſolemniſ per ſe, quale eſt profeſſionis votum. Ita D. Thom. in 4. diſt. 37. queſt. 1. art. 1. D. Bonau. art. 1. queſt. 1. Sanchez lib. 7. dub. 27. numer. 9. & dub. 18. num. 11. citans quadraginta plus Doctores. Baſil. libr. 7. cap. 24. numer. 7. & capit. 27. numer. 7. Valq. dub. 249. cap. 2. Cornijo diſt. 7. dub. 28. Tor- res ſum. part. 2. capit. 13. dub. 1. Villalob. tract. 14. diſt. 14. n. 1. Hurtad. dub. 16. diſt. 1. Machad. l. 3. part. 1. tr. 11. docu. 4. n. 5. Oſag. tr. 3. q. 1. n. 14. Ideo affirmo.

Aſſero cum hiſ, Ordinem Sacrum ſolum iure Eccleſiæ, quo Sacris Ordinibus annexum eſt votum continentia, impedire, ac dirimere ma- trimonium. Quia licet ſit aliqualis traditio in ordine Sacro, non tamen eſt totalis, ſed ad cultum Dei, & diuinum officiū: nec traditioni non repugnat iure diuino matrimonium, cum tale præceptum nullibi reperitur: nec iure naturali, cum ſit alioquin licitus matrimonij vſus & permiſſus Græcis, quando matrimonium eſt ante ordines initum, cap. Cum olim, de Cler. con- iug. & D. Gregor. lib. 1. Epist. 41. ſubdiaconis Si- cilix conceſſit, poſſe vii matrimonio ante or- dines contracto. Profecto ſi iure natura ordo Sacer cum matrimonio repugnaret, eſſentque incom patibilia: dirimeret vtique Ordo Sa- cer matrimonium itaum præcedens, inſtar ſo- lemniſ profeſſionis. Cuius contrarium definitum eſt in extranag. Antiqua, Joan. XXII. de voto.

DVBIUM LXX:

An qui recipiens Ordines minores, cre- debat illis annexum eſſe ſolemne conti- nentia votum, perinde ac Sacriſte- neatur voto ſimplici continentia: vnde terieatur matrimonium non inire?

Tenetur quidē matrimonium non inire, at ſi inear erit validum. Quia cum in animo habuerit factio ipſo caſtitatem vouere, ligabitur vtique voto: at non ſolemni, quamvis id inten- derit. Nam in nullius poteſtate ſitum eſt, votum ſolemnizare, niſi in Religionis profeſſione, aut vera Ordinis Sacri ſuſceptione. cap. vnic. de voto

Seccio II. Dubia, De Impedimentis. 241

in 6. Sic Ioan. Andr. c. Ioannes de Cleri. coning. n. 17. Anton. ibi n. 13. Anchar. n. 8. q. 2. Cardin. n. 6. q. 1. Imola, num. 14. Gaeta repetit. cap. Ad linitia 30. q. 1. §. 4. q. 19. 3. n. 463.

352 Non tenetur enim voto adstringitur. Quia profectus in Religione, quam putabat approbatam, cum non esset, tenetur voto simplicitat recipiens inualide Ordinem Sacrum nullo voto tenetur: cum tamen hic quoque facto ipso intenderit solemniter vouere. Nam promotus ad ordinem Sacrum non facit per se, ac principaliter votum castitatis, sed in consequentiam Ordinis Sacri, cui Ecclesia illud annexuit: ac per consequens ubi principale, nimirum ordo non tenuit, cum nulla sit voti annexio, nulla consurgit obligatio. Sic ergo in casu praesenti initiatus ordinibus minoribus non intendebat per se ac principaliter votum castitatis emittere, sed quatenus exilimabat, ordinibus minoribus esse annexum, & in eorum consequentiam: Cum igitur nulla sit annexio, nulla consequentia: nullo voto ligatus manebit. Ita Sanch. l. 7. d. 3. n. 5. Bonac. quem refert, & sequitur Leand. tr. 9. d. 17. q. 4. & alij communiter.

353 Quamuis videam, viros grauissimos primae harere sententiae, illis fidem minime habeo, sed credo, hunc nullo voto esse adstrictum & posse illicite matrimonium inire. Nam si qui inualide recipit Ordinem Sacrum, voto minime ligatur, & potest contrahere coniugium: à fortiori qui Ordines minores eo errore recipit, inire poterit.

D V B I V M LXXI.

An Ordo Sacer per metum grauem susceptus, dirimat matrimonium?

354 Dirimat plane. Quia sic ordinatus characterem ordinis recipit, cui annexa est castitas: Cum igitur accessorium naturam principalis sequatur, Regula Accessorium. 4. 2. de reg. iur. in 6. ac principale valeat, valebit quoque accessoria ad castitatem obligatio. Sic Syluest. v. Ordo. 4. q. 1. di. 1. Tabie. v. Ordo 2. fin. Armil. v. Ordo. n. 14. Palud. in 4. di. 1. §. 8. q. 3. n. 4. concl. 6. n. 28. D. Antonin. 3. p. tit. 1. 4. c. 16. Sotus l. 7. de iust. q. 2. a. 5. in solut. ad argu. ult. Basil. l. 7. c. 29. nu. 3. & alij multi.

355 Non dirimit, nec sic initiatus vlllo inire cogitur, continentiam seruare, quando metus fuit in verum constantem cadens. Quia ordo Sacer non obligat ex natura rei ad castitatem, sed ratione voti ex Ecclesiae constitutione adiuncti (vt supra vidimus.) Votum autem expressum, nedum tacitum, quale ordini inest, irritum est, si ob metum viri constantis emittatur. c. Perlatum, & cap. Cum dilectus, de his, quae vi. Ita Richard. in 4. di. 1. §. 1. a. 4. qu. 2. ad 3. Maior. di. 1. 4. q. 2. in solut. ad 5. Sotus di. 1. §. 1. qu. 1. art. 2. ad 3. Henric. l. 10. c. 14. n. 1. & l. 12. c. 5. nu. 9. liter. Q. Azor. l. 3. c. 14. q. 8. Vinald. Candela. b. p. 1. vbi de Sacram. Ordi. nu. 26. Petr. de Ledes. de Ordi. c. 6. diffie. 3. di. 10. 2. Manu. 10. 1. sum. c. 224. n. 5. & 10. 2. c. 96. nu. 4. concl. 4. Barth. à Ledes. de Ordi. dub. Escob. & Mend. Theol. Moral. Tom. III. p. 11.

14. Vega 10. 2. sum. c. 57. casu 6. Leand. tr. 9. d. 17. q. 5. Sanch. l. 7. d. 29. n. 5. plures citans.

Hanc partem probabiliorē indico. Quia licet Ecclesiae constitutio Sacro Ordine initiatum ad castitatem adstringat, quando sponte illum suscipiens, noluit vouere, vel à voto ratione ignorantiae excusaretur: At id procedit, quod sponte sua ordines suscepit, ac privilegijs vti elegerit Clericalibus. Quippe rationi consentaneum est, vt onera quoque annexa subeat: vt qui sentit commodum, patiatur & onus, Regula Qui sentit, §. 5. de reg. iur. in 6. Quae quidem ratio in suscipiente coacte ordines deficit: cum non sponte ad ordines ascenderit, nec subinde habuerit privilegijs Clericalibus fruendi affectum.

D V B I V M LXXII.

An scienter ordinatus, sed ignorans prorsus votum esse Ordini annexum: teneatur continere ex voto, non ex sola Ecclesiae consuetudine?

Certum mihi est, (quidquid in contrarium arguat Basilus l. 7. c. 29. nu. 14. haud bene citans Gabrielem Vazq.) ita initiatum teneatur omnino continere, nec posse valide matrimonium inire. Nam potuit Ecclesia iustissimam de Clericorum coelibatu legem indicere, eaque ligare quoscunque in posterum promouendos, siue scierint, siue ignorarint praefatam legem. Sicut quantumuis ignorat, tenetur Officium Canonicum recitare, & alias status obseruare leges. Eo vel maxime quod lex semel legitime promulgata, omnes ligat quantumuis ignorantes: quamuis hi à culpa transgressionis legis excusentur. Hoc autem intelligendum est, quando quispiam nouit se ad Sacrum Ordinem promoueri ac continentiae votum ignorauit. Nam si penitus ignorauit se Ordinem Sacrum recipere, non cogetur in foro conscientiae continentiam seruare, Quia nō suscepit Sacri Ordinis voluntarie: eo quod fuerit initiatus ignorans prorsus, quid in eo fuit. At in foro externo cogetur: ea enim ignorantia haud probabilis indicabitur. Difficultas autem est, nam scienter ordinatus ignorans prorsus votum annexum ordini, teneatur continere ex voto, an ex sola Ecclesiae constitutione?

358 Tenetur non ex voto, sed ex sola constitutione Ecclesiae. Quia votum est lex priuata, quam quispiam sponte sua sibi imponit. At ignorans prorsus votum, caret vouendi voluntate, ac per consequens imponendi sibi huiusmodi legem. Sic Vincent. & Goffred. cap. Cum olim, de Cler. coning. Quos refert dicens, eorum opinionem esse verissimam Abbas ibi. n. 4. Rosel. v. Impedimentum, impedimen. n. vltim. Monald. sum. vbi de Voto. §. Qualiter possit votum redimi. Syluest. verb. Matrimonium. 8. quae. 1. 2. di. 10. 2. quando ignorantia fuit inuincibilis, secus si fuit talis, vt non excusarit. Nauar. sum. Et p. capit. 25. numer. 108.

359 Tenetur non ex sola constitutione Ecclesiae, sed etiam ex voto. Quia eo ipso, quod sciens, & volens est Sacris Ordinibus initiatus, licet ignorarit, votum annecti, votum tacite emisit.

X Qui

242 Theologie Moralís Lib. XXVII.

Qui enim, unum sciens & prudens efficit, & vult facit, & vult subinde ei annexa. Vt scienter suscipiens Prætoris munus, volupariè quoque suscipit onera officio annexa, licet, ea ignorarit. Ita Cardin. *c. Cum olim in fine. Immo* ibi. n. 7. Azor. l. 13. cap. 14. g. 10. Sanch. l. 7. d. 27. num. 12.

360
Hac sententia mihi probabilior.

Esti sententia prima admodum sit probabilis, fateor, mihi plus arridere secundam. Quia ascendens ad ordinem Sacrum semper nescit, se alium statum eligere, & Clericorum militie adscribi, & accedit saltem virtuali intentione gerendi, quod vult Ecclesia, atque adeo consequenter vouendi, vt Ecclesia præscribit: licet ipse ignoret, quid Ecclesia velit, ac præcipiat.

DVBIVM LXXIII.

An possit vir ad Ordine, minores, sine vxoris licentia promoueri?

361
Quidam suppono.

Suppono, minime posse virum absque expressa, ac spontanea vxoris licentia postconsummatum matrimonium, nec ante Ordinem Sacrum suscipere. Quia id expresse de matrimonio distinctè definitur *c. Coniugatus de conuers. coniug. & Extra. Antiqua Ioan. XXI. de voto*. Ratio est, nam Ordo Sacer non dirimit matrimonium ratum etiam non consummatum, sicut dirimit Religionis status. Ergo præiudicium fieret scemine, absque eius licentia Ordine assumpto, statuque mutato. Imo nec id ei licet animo statim post susceptum ordinem ad Religionem transire. Quæsierim autem, num saltem possit vir sine huiusmodi licentia, ad minores ordines promoueri?

362
Potest plane.

Potest quidem. Quia *c. 2. de Cleri. coniug.* Solum interdicatur, ne coniugatus ad Sacros Ordines promoueat. Et *c. Coniugatus de conu. coniug.* sermo est de Ordinibus Sacris Nullatenus ergo interdicatur ipsi ad Ordines minores promotio. Quod enim de vno negatur, de alio concessum intelligitur, *cap. Qualis dub. 25.* Adde, Ordinibus minoribus haud esse annexam continentiam, quæ sola promotioni viri ad Sacros Ordines videtur obstaré. Sic Innocent. *cap. Coniugatus, statim in principio*. Hostiens. *ibi, numer. 1.* Hentic. *numer. 6.* & Sanchez *citandus* hoc esse probabile fateatur.

363
Minime potest.

Non potest vir nec ad primam tonsuram sine vxoris licentia promoueri. Quia *cap. fin. de tempore Ordinat. in 6.* dicitur. Nullus Episcopus, vel quis alius Clericalem præsumat conferre tonsuram coniugato, nisi volenti Religionem intrare, aut ad Sacros Ordines promoueri, prout est Sacris canonibus definitum. vbi Glof. verb. Definitum ait, Dic vt notatur *cap. Coniugatus, de conuers. coniug.* Vbi petitur licentia vxoris cum voto castitatis ipsius manentis in sæculo. Ita Sanch. l. 7. d. 38. n. 6. Dominic. *ad c. fin. nu. 6.* Ioan. Andr. *num. 3.* Anton. *n. 3.* Abbas *n. 1.* Cardin. *g. 1.* Anchar. *nu. 3.* Imola *n. 1.* Azor. l. 13. c. 13. quæst. 7. Basil. lib. 9. cap. 13. n. 3. Leand. *tr. 9. d. 17.* quæst. 10.

364
Hac sententia longe est verior.

Hoc quidem longe probabilius esse existimo. Quia textus pro prima parte citati, solam

promotionem ad Sacros Ordines interdixere. At *c. fin. de temp. ordin. in 6.* prohibuit quoque ad minores Ordines ac primam Tonsuram promotionem. Nec argumentum à contrario sensu ex aliis testibus deductum alicuius est momenti: cum id argumentum nil probet, quâdo inde alterius iuris correctio resultat vt late probat Euerard. *in suis topic. loco à contrario sensu.*

DVBIVM LXXIV.

An vir ad ordines promotus, quando spontanea vxoris (non expressa licentia) dissimulatio interfuit, possit ab ea ad ius coniugij reuocari?

Suppono, posse vxorem quadrupliciter se habere Primò, spontanea m concedendo *Suppono* licentiam Secundò, nullam licentiam concedendo, quia aut promotionis viri ignara fuit aut illius conscientia contradixit. Tertiò concedendo licentiam, metu tamen vel dolo extortam. Quartò, sciendo promotionem viri, & nec contradicendo, sed tacendo, ac dissimulando. Et quidem quando contradixit, vel ignara fuit, nemo dubitat integrum ei esse virum ad coniugale reuocare consortium. Quod eius vir absque vxoris facultate expressa ad summum eueheretur Pontificatum, posset ab ipsa reuocari, vt ei teneretur debitum reddere. Quia cum hoc sit ius iustitiæ prius, haud potuit lædi per Pontificatum quamcumque bona fide assumptum, eo quo vxor mortua esse putaretur. Idem dixerim, quando spontanea vxoris licentia metu viri constantis, aut dolo graui extorta, vir ad Ordines est promotus. Quia vt vxor iure suo repetendi priuatur, licet spontanea desideratur. Quæsierim verò circa quantum modum se habendi, vtrum possit repetere virum Sacris initiatum, quando spontanea vxoris dissimulatio interfuit, quæ conscientia promotionis viri, ac potens commodè reclamare: nec consensum nec dissensum præstitit, sed dissimulando tacuit?

Minime potest, sed censetur continentiam ipsa vouere. Quia tacens cum commodè reclamando esset, videtur consensum prestare, & ad ea gerenda se adstringere, quæ ius faciendæ præscribit. Sic Glof. *cap. Quia sunt, verb. Fuisse, dub. 28.* Archidiacon. *ibi, numer. vltim.* Dominic. *ad finem. Turrecr. numer. 4.* Hostiens. *sum. tit. de voto, numer. 18.* Palud. *in 4. dist. 37. quæstion. 1. artic. 1. numer. 9.* D. Antonin. *1. part. 1. tit. 1. cap. 8.* Et probabile esse Henriquez affirmat.

Potest omnino. Quia ad rem tam atduam iura non contenta sunt vxoris dissimulatione, quæ varias interpretationes patitur. Ità Sanchez lib. 7. d. 38. numer. 15. Syluest. *v. Diuortium, qu. 17. dicto 4.* Armil. *ibi, num. 3.* Anton. Cucus. l. 4. *instit. tit. 12. numer. 194.* Azor. lib. 13. c. 14. quæst. 12.

Verius existimo, nullum ex ea vxoris dissimulatione præiudicium ingenerari, sed ius suum virum repetendi illæsum manere. Nam dissimulatio illa haud est signum licentiæ apertum, vt expresse definitum est *cap. Consuluit. de conuers. coniug. quando*

quando vir proficitur, dissimulante vxore.

DVBIVM LXXV.

An qui absque expressa, & spontanea vxoris licentia ad Ordines fuit promotus, & ab ipsa reuocatus: Quando consummatum non est matrimonium, teneatur Religionem inire, ut volumus Sacro Ordini annexum valeat implere?

³⁶⁹ Duplici in casu potest questio hæc agitari. Prior est, quando promotio ad Ordines facta est nondum consummato matrimonio. Posterior quando consummato; & hic in priori procedit. Tenetur certe ille ingredi Religionem: ut vel sic possit votum Ordini Sacro annexum adimplere. Quia multo strictius obligat votum castitatis Ordini Sacro annexum, eo vel maxime, quod Ordo suscepius sit, & per consequens votum castitatis illi annexum emissum sit post iam initum matrimonium. Sic Hostiens. *sum. titul. de conuers. coniug. numer. 6.* Archidiacon. *cap. De sponsatam, num. 4. 2. 7. ques. 2.* Bellemera *ibi, num. 4.* D. Antonin. *p. 1. tit. 1. c. 8.* Petr. de Ledef. *q. 53. a. 4. dub. 1. concl. vnic.* Aftenf. *part. 2. sum. lib. 8. titul. 11. art. 2. ques. 2.*

³⁷⁰ Non tenetur Religionem ingredi. Quia id fortiter probat textus in *extrauag. Antiquæ Ioannis XXII. de voto, ibi: Ad ingressum huiusmodi sic ordinatum, si matrimonium consummatum non fuerit, per Diocesannum in lauter moneri precipimus.* Sentit igitur textus, id non esse præceptum, sed consilium. Ità Glos. *ad extrau. Ludon. Lopez. 1. part. Instruit. cap. 50.* Dicit esse probabile Petr. de Ledef. *cit.* Tenet Henriquez *l. 1. c. 5. nu. 10.* asserens, hunc hortandum esse ad Religionis ingressum. Sanch. *lib. 7. d. 38. num. 18.*

³⁷¹ Hoc verius puto, adiciens, nec teneri Religionem ingredi, quamvis animo ingrediendi fuerit initiatus, dummodo id non vouerit. Id tamen certum est, [hunc] initiatum Ordine Sacro ante matrimonij consummationem, monitumque, ut Religionem ineat, ac renuentem, restituendum esse vxori petenti, ac cogendum consummare. Quia id expressè deciditur *Extrau. Antiquæ*; non enim potuit in vxoris præiudicium Sacro Ordine insigniri. Verum in posteriori casu, nimirum quando matrimonio iam consummato, est vir Sacro initiatus ordine, ac ab vxore reuocatus, dicendum est, eum redire teneri. Quia non potuit per ordinem superuenientem iuri exigendi ab vxore acquisito præiudicare.

Esob. & Mend. Theol. Moral. Tom. III. P. II.

DVBIVM LXXVI.

An possit vir sola vxoris licentia ad ordinem Sacrum promoueri, si ipsa in saculo castitatem voueat, siue iuuenis, siue senex sit?

³⁷² Sufficit, ut vxor siue iuuenis, siue senex sit, votum castitatis in saculo emittat, nec necessarium est, ingredi in Religionem. Quia videtur expressè id decidi in *c. Coniugatis, de conuers. coniug. ibi: Nullus coniugatorum est ad Sacros Ordines promouendus, nisi ab vxore continentiam profuturum fuerit absolutus.* Vbi nulla mentio facta est ingressus vxoris iuuenis, Religionem in sed solius voti castitatis; cum tamen quando necessarius est præfatus ingressus iura id expressè sint. Ut *c. Cum sis, de Apostolica, c. Vxoratus de conuers. coniug. id ad viri professionem expressere.* Porro coniugati possunt in saculo manere communi voto continentie ab ipsis emisso, in quo euentu carent petendi, ac reddendi facultate. Cur ergo non poterunt in saculo vitam traducere, vxore voto castitatis illigata, viro autem ad Ordines Sacros promoti, atque is communi placito effectus; Sic Hostiens. *sum. tit. de conuers. coniug. n. 5.* Henric. *c. Coniugatus n. 5.* & 8. Brunet. *de spons. concl. 30. n. 6.* Turrec. *cap. Episcopus n. vni. d. 77. S. a. v. Dinortium n. 4.* Maiol. *l. 1. de Irregular. c. 34. n. 2.* Franc. Marc. *decis. 734. n. 2.* Torrellan. *l. 2. practice. c. 15. sect. 2. n. 7.* citans haud bene Thomam Sanch. pro se, cum ille solummodo asserat hanc sententiam valde esse probabilem.

³⁷³ Si vxor sit iuuenis, non satis est voto castitatis in saculo eam illigari, sed necessarium est Religionem inire. Quia in vxore iuvene id expressè petitur ad viri professionem *c. Vxoratus, c. Cum sis, c. de Apostolica, de conuers. coniug.* Ergo idem ob eandem rationem ad Sacrum a viro ineundum Ordinem desiderabitur, cum raro iuuentus non sit de incontinentia suspecta præcipue post coniugij vsum. Ità Ioan. Andre. *ad c. Coniugatus, in fine.* Anchast. *ibi.* Cardin. *questio. 4. & c. Ex parte el. n. vni. opposit. vnic.*

³⁷⁴ Ego autem cum meo Sancio *l. 7. d. 39. n. 6.* citante D. Tho. Palud. Sorum, Valent. Azor. Petr. Glione. de Ledef. & alios, sic distinxerim. Si vxor est senex nō suspecta de incontinentia, sufficit continentie votum in saculo; secus si iuuenis sit, tunc enim ingressus ipsis in Religionem desideratur. Sicut distinguunt textus *c. Vxoratus cap. Cum sis, cap. Ad Apostolicam de conuers. coniug.* ut vir Religionem ingrediatur. Quare idem prorsus in vxore siue ut ordines ascendat requiri assumo. Et certe ex consuetudine recepta non admittitur vir ad Sacros Ordines, nisi vxor, quæ iuuenis est, Religionem profiteatur: & quæ senex est, continentiam voucat.

DV BIV M LXXVII.

An vir ad ordines promotus sola spontanea uxoris licentia absque aliis iure requisitis, possit ab ea vel saltem ex iudicis officio ad conjugale consortium reuocari?

³⁷⁵ *Potest quidē,* **P**otest quidem. Quia cum præscripta à iure ad legitimam viri promotionem non fuerint seruata, licentia ab vxore promotioni præstata iuri ipsius ad reuocandum non obstat. Sic Sotus in 4. dist. 37. q. 1. a. 4. Bar. h. a. Ledel. de Ord. dub. 14.

³⁷⁶ *Non potest.* **N**on potest. Quia vxor consentiens viri promotioni, censetur se ad castitatem obligare, ac proinde non superest ei ius renocandi: cum ius non habeat ad cohabitationem, vel ut sibi debitum reddatur, eo quod communi consensu se castitatem adstrinxerint, ac vir statum mutauerit. Ita D. Tho. in 4. dist. 37. q. 1. a. 2. ad 2. Richar. ibi, a. 2. q. 1. Palud. q. 1. a. 1. n. 9. & dist. 32. q. 2. a. 2. n. 19. Verac. p. 1. spec. arr. 37. concl. 5. Azor. l. 13. c. 14. q. 1. Manu. 10. 1. sum. cap. 224. n. 3. Viguer. l. Institur. c. 16. §. 7. Syluest. verb. Matrimonium. 8. q. 12. disto 3.

³⁷⁷ *Vxor distinctio.* **M**ihi vero hæc distinctio placet: si vxor consensum præstitit non ignara iuris statuentis, quid ipsa debeat efficere, ut vir legitime ad ordines promouetur: nullatenus poterit reuocari vir solo consensu ad ordines promotus: secus si id ius ignorabit. Quia quando ius ignorat non censetur votum continentie emittere, ne ad illam se obligare: ac proinde ius concedit reuocationem, quando vxor incontinentie periculum patitur c. 1. de conuers. coning. vbi statuitur, virum de vxoris licentia professum ad ipsam reuocandum eo quod nullo illa castitatis se voto illigari. At quando vxor iuris huiusce conscia fuit, eo ipso quod licentiam præstitit, censetur vouere castitatem. Porro hæc reuocatio viri ad vxorem, quæ ei iuris ignara licentiam concessit, non fit iure actionis competentis vxori: quia actione priuatur per licentiam, quam sponte concessit: sed ex officio iudicis, qui, ne vxoris continentia periclitetur potest virum, non seruata forma à iure præscripta, ad ordines promotum ad vxorem reuocare. Didici ex Tho. Sancio l. 7. d. 39. n. 12. & alijs ab eo ibi citatis.

DV BIV M LXXVIII.

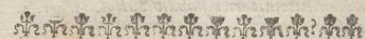
An vxor, quæ voto castitatis emissio, licentiam concessit viro Ordinem Sacrum assumendi: reddatur inhabilis post viri obitum matrimonio inuendo?

³⁷⁸ *In habilis non redditur.* **I**nhabilis non redditur. Quia cum id votum simplex sit, impedit quidem, sed non dirimit matrimonium. Sic aliqui antiquiores apud Glof. c. si se ad finem, d. 28. Sotus l. 7. de iust. q. 5. a. 5. in solut. ad 2. Basil. l. 7. c. 29. n. 10. Leand. r. 9. d. 17. q. 14.

³⁷⁹ **R**editur inhabilis. Quia c. Quia sunt, d. 28.

(quod est D. Gregorij l. 2. Epist. 39. est calus huiusmodi: Vxor conscia promotionis viri ad ordines, mortuo viro iam facto Diacono, ad alias nuptias transit: & ait Gregor: si in coniugio Diaconi mulierem, de qua agitur, fuisse contiterit, ij qui male sociati sunt, disjungantur. Vbi Glof. v. Fuisse, ait: Et ipsum ordinatum, vxore sciente. Idem colligitur ex c. si se d. 28. & ex c. si qua vidua, d. 28. & ex c. Seriatim, d. 32. Ita Azor. l. 13. c. 14. q. 1. Valq. 10. d. 3. d. 44. c. vlt. m. 1. o. Ioan. Andre. Turrec. Hostienf. D. Bonau. Palud. & alijs, quos citat, ac sequitur Sanchez l. 7. d. 40. n. 2.

³⁸⁰ **C**um his opinor. Scio tamen discrepare Doctores in huius ratione reddenda. Quidam enim id euenire dicunt, quod vir & vxor ad hoc communicant, c. Martinus, de spir. cognat. vnde ex solemnii voto tacite emissio à viro in Sacri Ordinis susceptione redundat per actionum communicationem, ut vxorum votum simplex, solenne efficiatur. Sic D. Bonau. in 4. dist. 37. in expos. lit. Palud. dist. 38. q. 2. a. 5. D. Antonin. p. 1. iur. deap. 8. Certe hanc rationem optime reprobatur Sanch. l. 7. d. 32. m. 8. Verum legitima ratio, cum hoc matrimonium sit irritum non est votum simplex vxoris effici solenne per actionum communicationem, Sed quia Ecclesiastica constitutio ob reuerentiam ordinis à viro assumpti ex licentia vxoris castitatem vouentis reddit eam ad subsequens coniugium inhabilem.

CAPVT XXIX.

Circa Impedimentum Ligaminis.

Ligamen.

DV BIV M LXXIX.

An Polygamia: seu usus plurium vxorum simul, sit irrita iure diuino in lege Evangelica?

³⁸¹ **N**on est irrita lege diuina in Evangelio. Quia nulla diuina prohibitio circa vxorum pluralitatem inuenitur. Sic Caiet. ad Marc. 10. n. 11. fatetur: Hic apparet planius literæ sensus, quem ideo exactè explicauerim, ut intelligatur, verum esse, quod Theologi dicunt, scilicet, legem de unitate vxoris nullibi in Canonicis libris esse scriptam. Idem replicat ad 1. Timoth. 3. explicans illa verba: Oportet Episcopum esse unius vxoris virum.

³⁸² **I**rrita est iure diuino Christi Domini. Quia Trident. sel. 24. de matrim. canon. 2. Sic definit: si quis dixerit, licere Christianis, plures simul habere vxores, & hoc nulla lege diuina esse prohibitum: anathema sit. Eandem veritatem olim præscripsit Innocentius III. cap. Gaudemus de diuor. Et esse prohibitum ita ut posterius matrimonium priori subsistente sit irritum, decidere Syricius Papa Epist. 1. & Innocent. I. Epist. 9. & Alex.